

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: T. L. P., narozený X, státní příslušnost X (dále jen X), tohoto času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1, 331 65 Tis u Blatna (dále jen ZZC),

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, IČ 00007064, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 12.12.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.11.2022 č. j. OAM- 336/LE-BA01-HA15-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 12.12.2022 doručenou zdejšímu soudu osobně dne 15.12.2022 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 29.11.2022 č. j. OAM- 336/LE-BA01-HA15-2022, jehož kopie byla připojena, kterým bylo rozhodnuto ve věci jeho žádosti tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), zamítá jako zjevně nedůvodná.

2. V žalobě nejprve žalobce uvedl, že mu napadené rozhodnutí doručeno dne 1.11.2022 a také, že napadá všechny výroky napadeného rozhodnutí, protože napadeným rozhodnutím byla zkrácena jeho práva, jakožto žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Dále uvedl, že podal dne 18.10.2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen ČR). Důvodem této žádosti je problematická situace ve Vietnamu, která souvisí s kulturně-ekonomicko-sociálními podmínkami v zemi. Šetření žalovaného není dostačující, protože věc je posuzována z obecných údajů v zemi, nikoliv z údajů konkrétního místa bydliště žalobce. Bezpečnostní situace a dodržování lidských práv ve Vietnamu nesplňuje tak kvalit a garancí, které mají občané ČR. Nelze tedy říci, že by ve své zemi měl důstojný život pro sebe a svoji rodinu. Rovněž uvedl, že kvůli tamní situaci musel využít půjček, které není schopen řádně platit, neboť práce ve Vietnamu není dostačující ani řádně vyplácena. S navrácením zpět do země by se tak žalobci dostalo pronásledování s možným nelidským zacházením ze strany věřitelů. V ČR nemá zájem provozovat nelegální činnosti ani nijak jinak narušovat veřejný pořádek. Rád by našel práci, kterou by byl prospěšný a zároveň tak mohl splatit dluhy ve své zemi a pomoci své rodině. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 29.11.2022 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Napadeným rozhodnutím ze dne 29.11.2022 č.j. OAM- 336/LE-BA01-HA15-2022 žalovaný o žádosti žalobce rozhodl tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že dne 18.10.2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Dne 21.10.2022 poskytl žalobce údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a konkrétně sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamu, vietnamské národnosti, hovoří vietnamsky, nemá žádné náboženské ani politické přesvědčení a nikdy nebyl členem žádné politické strany ani nebyl politiky aktivní. Je rozvedený a má dvě děti. Má syna V. D. P., nar. X, a dceru T. H. P., nar. X, obě děti mají státní příslušnost Vietnam. Ve své vlasti naposledy žil na adrese obec X, provincie X. Z Vietnamu odcestoval v únoru 2022 na Ukrajinu, kde pracoval půl roku v suterénu nějaké budovy jako šič. Do ČR přicestoval údajně v kufru automobilu v polovině září roku 2022, cestovní doklad nemá. V předchozím období nepobýval v žádném jiném státě Evropské unie (dále jen EU). V dřívější době patrně disponoval ukrajinským pracovním vízem, neví. Cestovní doklad si tam nechali. V minulosti nežádal o mezinárodní ochranu v ČR ani v jiných státech. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že je zdravý, nemá žádná omezení. O mezinárodní ochranu v ČR žádá, neboť chce zůstat v ČR, najít si zde práci a vydělávat peníze. Ve Vietnamu je hodně zadlužen, jiný důvod nemá. Vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil žádné doklady osvědčující jeho totožnost a státní příslušnost, přijal žalovaný jako dostatečné prokázání jeho totožnosti a státní příslušnosti jeho čestné prohlášení ze dne 21.10.2022. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobcem proveden dne 27.10.2022 (dále jen **pohovor**) na jeho žádost ve vietnamském jazyce za přítomnosti tlumočníka vietnamského jazyka. V průběhu pohovoru uvedl mimo jiné, že vlast opustil někdy v únoru 2022, odjel z ekonomických důvodů. Ve Vietnamu je ve finanční tísní, nestačí uživit rodinu. Pracuje, ale vydělává málo peněz. Navíc je zadlužen a nyní by chtěl vydělat finanční prostředky a zaplatit dluhy. Pobýval půl roku na Ukrajině, ale nedařilo se mu vydělat peníze, protože se dostal do podvodu s Číňany. Z toho důvodu a také kvůli válečnému konfliktu z Ukrajiny utekl. Co se týče problému s Číňany, ti mu zprostředkovali práci na Ukrajině, za kterou měli dostat 1.000 USD, ale žalobce tam obdržel pouze 700 USD. Do Vietnamu se od svého odjezdu nevrátil. Z vlasti odcestoval s cestovním pasem a ukrajinským pracovním vízem. Pas mu odebrali Číňané na Ukrajině. Cestovní pas mu vyřídil úředník z firmy, který

zprostředkoval práci pro Číňany. Do ČR přicestoval někdy na konci září 2022 v nákladovém prostoru osobního automobilu. Nevěděl, kam jede ten automobil, a že jede právě do ČR. Ve vlasti vykonával manuální práce, hlavně ve stavebnictví. Při odjezdu z Vietnamu, při hraniční kontrole apod. neměl žádné potíže. Ve vlasti neměl žádné konkrétní problémy se státními či bezpečnostními orgány a nikdy nebyl trestně stíhán. O udělení mezinárodní ochrany v ČR žádá, jelikož má ve Vietnamu velký dluh a nemá možnost si tam vydělat dostatečné prostředky ke splacení dlužné částky. Z toho důvodu by chtěl v ČR vydělávat peníze a živit svou rodinu. O mezinárodní ochranu v ČR požádal až nyní, po zadržení policií, protože je zde úplně sám a nevěděl, jak svou situaci řešit. Od příjezdu do ČR, tedy od poloviny září roku 2022 až do zadržení policií dne 11.10.2022, zde nejprve pobýval jako bezdomovec a poté získal pomocnou práci ve stavebnictví. V ČR pracoval za ubytování a jídlo. V případě návratu do Vietnamu má obavy, že nebude mít z čeho splatit tamní dluhy. K dotazu, zda uvedl všechny důvody, které jej vedly k odjezdu z vlasti a k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR, potvrdil, že uvedl vše. K dotazu, zda chce doplnit nějaké skutečnosti, které by měl správní orgán vzít v potaz během posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, sdělil, že v ČR chce vydělávat finanční prostředky, aby zaplatil dluh a živil rodinu. Na podporu svých tvrzení nedoložil na místě žádné písemné materiály. Protokol nechtěl zpětně přetlumočit za účelem své kontroly, bez připomínek jej podepsal. V podrobnostech žalovaný odkázal na výpověď žalobce v protokolu.

Žalovaný uvedl, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou pouze ekonomické důvody. V ČR chce pracovat a vydělávat peníze, aby mohl splácet svůj dluh, který ve Vietnamu má a živit svou rodinu. Dále bylo uvedeno, že správní orgán při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vycházel především z jeho výpovědi, a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně vycházel z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 14. června 2022. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu k žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

V souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, byla dne 21.11.2022 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí s výše uvedenými informacemi seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést ještě nějaké skutečnosti nebo nové informace. Žalobce se k seznámení dostavil, s nabízenými informacemi se nechtěl seznámit a ani se k nim vyjádřit; rovněž nenavrhoval doplnění podkladů pro rozhodnutí ve věci jeho žádosti o mezinárodní ochranu a neuvedl žádné nové skutečnosti či informace.

Dále žalovaný konstatoval, že z výpovědi žalobce zcela jasně vyplynulo, že důvodem jeho odchodu z vlasti byly pouze a jen ekonomické důvody. Žalobce uvedl, že v ČR chce pracovat a vydělávat peníze, aby mohl splácet svůj dluh, který ve Vietnamu má a finančně podporovat svou rodinu. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce nesdělil a neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo, že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalobcem uváděné důvody, konkrétně snahu se v ČR zaměstnat a vydělanými prostředky hradit dluh ve vlasti a finančně podporovat rodinu žijící tamtéž, nelze podřadit zákonným důvodům pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu, tj. pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, resp. pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti

k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Rovněž žalobce neuvedl v průběhu správního řízení ani žádnou ze skutečností, kterou by bylo možno podřadit vážné újme ve smyslu zákona o azylu, také nesdělil, že by mu ve vlasti byl uložen trest smrti či by mu vykonání tohoto trestu hrozilo, a v případě návratu do vlasti mu nehrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání a ani vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho původu. Žalobce rovněž nehovořil o tom, že by jeho vycestování do země původu představovalo rozpor s mezinárodními závazky ČR.

Závěrem bylo uvedeno, že správní orgán dospěl k závěru, že žalobce podal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR pouze a jen z ekonomických důvodů a zároveň neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Správní orgán tak shledal naplnění podmínek § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 9.1.2023** nejprve shrnul skutečnosti zjištěné během správního řízení a dále uvedl, že s žalobou nesouhlasí, neboť při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil, a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. V průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo objasněno, že tvrzeným důrazem žalobce jsou pouze ekonomické důvody. V ČR chce pracovat a vydělat peníze, aby mohl splácet svůj dluh ve Vietnamu a uživit svou rodinu. Žalobce v průběhu správního řízení netvrdil a ani správní orgán nezjistil žádné skutečnosti svědčící o tom, že by žalobce byl ve vlasti vystaven jednání vyhazujícímu hrozby pronásledování nebo hrozící vážné újmy. V rámci správního řízení nevyplývalo nic, co by mu v případě, že by měl o podání žádosti skutečný zájem, bránilo v dřívějším podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR před jeho zadržením. Žalobce podává svou druhou žádost o mezinárodní ochranu, a to ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit vyhoštění, neboť hrozba nuceného návratu do vlasti je reálná, a pokud by k jeho zajištění Policií ČR nedošlo, sám žalobce by, aniž by mu v tom cokoli bránilo, tento krok nikdy neučinil. Současně vyplynulo, že mu v domovské zemi nehrozí žádné nebezpečí, což v protokolu dotýčný sám potvrdil. Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné a vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci. Žalobní argumentace není způsobilá zpochybnit důvodnost rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Pro řízení před soudem odkázal správní orgán na obsah spisového materiálu shromážděného ve věci a na vydané rozhodnutí. Žalovaný dále souhlasil s projednáním věci bez nařízení jednání a neuplatnil nárok na náhradu nákladů řízení. Dle názoru žalovaného nebylo žalobou zpochybněno jeho rozhodnutí, proto navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu jako nedůvodné.
5. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 29.11.2022 i ve vyjádření žalovaného ze dne 9.1.2023 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 29.11.2022 žalobci předáno dne 1.12.2022.
6. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.**, soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem,

pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

7. Dle **§ 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu**, se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
8. Podle **§ 16 odst. 3 věta první zákona o azylu**, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.
9. Dle **§ 12 zákona o azylu** azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
10. Podle **§ 14a odst. 1 zákona o azylu** se doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle **odst. 2 citovaného ustanovení** se za vážnou újmu považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
11. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 29.11.2022, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
12. Nejprve se soud zabýval námitkou žalobce, že šetření žalovaného není dostačující a námitkou týkající se důvodů jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud jde o břemeno tvrzení v řízení o azylu, to stíhá žadatele o azyl. Po žalovaném se požaduje, aby vhodně kladenými otázkami zjistil, zda jsou žadatelem tvrzené skutečnosti relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany a tvrzení žadatele podle toho posoudit (viz rozsudek NSS ze dne 19.8.2005, č.j. 4 Azs 467/2004-89). Břemeno důkazní je tedy výrazněji rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Prokazovat jednotlivá fakta je primárně povinen žadatel, nicméně správní orgán je současně povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí

tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. V častých případech však správní orgán rozhoduje za důkazní nouze, tedy, kdy žadatel ani žalovaný není schopen doložit, či vyvrátit určité tvrzení nebo skutečnost žádným přesvědčivým důkazem. A v těchto případech tedy primárním důkazním prostředkem zůstává výpověď žadatele a současně klíčový faktor je posouzení celkové věrohodnosti žadatele.

13. Žalobce sám do protokolu uvedl, že z Vietnamu odjel z ekonomických důvodů, ve Vietnamu je ve finanční tísní, nestačí uživit svoji rodinu, pracuje, ale vydělává málo peněz. Navíc je zadlužen a nyní by chtěl vydělat peníze a zaplatit dluh. Z těchto důvodů také žádá o mezinárodní ochranu. Také uvedl, že má obavy z pronásledování ze strany věřitelů. K tomu soud uvádí, že zákon o azylu v § 2 odst. 6 jasně uvádí, že: „*Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*“ Jak z citovaného vyplývá, původcem pronásledování ve smyslu zákona o azylu se rozumí orgán státní orgán, strana či organizace ovládající zemi původu žalobce. V tomto případě se ale jedná o soukromou osobu, která může být původcem pronásledování, pouze pokud lze prokázat, že veřejná moc nemůže zajistit ochranu před takovýmto pronásledováním. Taková skutečnost však nebyla zjištěna žalovaným v rámci správního řízení. V případě pronásledování žalobce ze strany věřitelů, tak nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.
14. Žalovaný si pro vydání rozhodnutí zajistil dostatek podkladů, mezi nimiž byly zejména výpovědi žalobce, Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 14. června 2022. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu k žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Není tedy pochyb, že se žalovaný zabýval shromážděním relevantních informací pro posouzení, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení, mimo jiné i azylu dle § 14 zákona o azylu, dostatečně. Žalobce sám neuvedl, žádné důvody či informace, které by nasvědčovaly možnosti udělení mezinárodní ochrany. I přesto se žalovaný zabýval možností udělení mezinárodní ochrany dle § 12 a udělení doplňkové ochrany dle §14a, dospěl však ke správnému závěru, když na základě zjištěných informací shledal, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu pouze z ekonomických důvodů.
15. Je pravdou, že žalovaný se důkladně nezabýval bezpečnostní situací a dodržováním lidských práv ve Vietnamu, avšak žalobce netvrdil žádné skutečnosti a neuvedl žádné obavy ohledně bezpečnosti ve Vietnamu ani ohledně dodržování lidských práv. Jak již bylo uvedeno výše, břemeno tvrzení v řízení stíhalo žalobce. I přesto si však žalovaný opatřil podklady týkající se bezpečnostní situace ve Vietnamu, a tyto zařadil do správního spisu. Z toho důvodu byl postup žalovaného správný a námitka žalobce v tomto směru není důvodná.
16. Z uvedeného je tedy nepochybné, že ze strany žalobce došlo k naplnění obsahu výše citovaného § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, proto žalovaný nepochybil, když jeho žádost o mezinárodní ochranu zamítl jako zjevně nedůvodnou. Žalobce totiž žádné jiné důvody pro podání předmětné žádosti než ekonomické neuvedl ani ve správním řízení před vydáním napadeného rozhodnutí, ani v podané žalobě. Soud proto námitky žalobce považuje za nedůvodné.

17. Rovněž soud nezjistil, že by došlo ze strany žalovaného v průběhu správního řízení či při vydání rozhodnutí k pochybením způsobilým ke zrušení napadeného rozhodnutí, k nimž by musel soud přihlídnout ex offio. V této věci žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a uvedl i správní úvahy, které ho vedly k rozhodnutí o zamítnutí předmětné žádosti jako zjevně nedůvodné. V této věci se soud plně ztotožnil s obsahem napadeného rozhodnutí žalovaného.
18. Soud sice chápe pohnutky, které vedly žalobce k opuštění Vietnamu, avšak je nutno zdůraznit, že azylové řízení je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze ho zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky, které jsou upraveny zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění pozdějších předpisů. Soud si je vědom, že žalobce vycestoval z Vietnamu na základě pracovního víza na Ukrajinu jen pár dní před vypuknutí válečného konfliktu a situace na Ukrajině je momentálně velmi složitá, avšak před tím než opustil Ukrajinu, bylo nezbytné si nejprve zjistit podmínky, za nichž je možno získat pracovní či pobytové povolení, a ty poté splnit, což učinil v případě práce na Ukrajině, ale neučinil tak ohledně ČR.
19. Závěrem soud konstatuje, že neshledal žádný z žalobcem vytýkaných nedostatků napadeného rozhodnutí a považuje zjištěný stav věci v souladu s ust. § 3 správního řádu i s požadavky kladenými na napadené rozhodnutí dle § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Stejně tak soud nezjistil pochybení správního orgánu ve vztahu k § 12 a § 14a zákona o azylu, ani ohledně čl. 3 Úmluvy. V souvislosti s tím považuje soud napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a zcela v souladu se zákonem nikoli nezákonné, jak namítal žalobce.
20. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož žádná z žalobních námitek nebyla shledána důvodnou, neboť žalovaný postupoval v souladu se správním řádem, zákonem o azylu i Úmluvou, jak je zřejmé z výše uvedeného.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovaný neuplatnil žádné náklady řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

Plzeň 9. února 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně